

Περιοδικά Ορθόδοξης
Χριστιανικής Ιεραποστολής

Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός

Εξωτερική Ιεραποστολή

Φως Εθνών

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ, ΤΕΎΧΟΣ 142. Δ...

Διαβάστε 2 άρθρα από το ιεραποστολικό περιοδικό ΦΩΣ των Εθνών, τεύχος 142, που κυκλοφορεί ο Ορθόδοξος Ιεραποστολικός

<http://ierapostoli.wordpress.com>

[Περιοδικό ΦΩΣ των Εθνών, τεύχος 142. Δεληγιάννειο σχολείο στο Κονγκό \(Mykanya Kalamba \), Αγία Αικατερίνη, Vumba, Uganda.](#) Posted on [Ιουνίου 9, 2015](#) by [ierapostoli](#) 2 Votes

Διαβάστε 2 άρθρα από το ιεραποστολικό περιοδικό **ΦΩΣ των Εθνών**, τεύχος 142, που κυκλοφορεί ο **Ορθόδοξος Ιεραποστολικός Σύλλογος της Πάτρας Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ**.

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ, ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΕΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΚΟΝΓΚΟ

Αγία Αικατερίνη, Ουγκάντα

Ζητείστε να σας αποστέλλεται το περιοδικό με επιστολή, φαξ ή email στα γραφεία του Πρωτοκλήτου Πάτρας. Σύλλογος Ορθοδόξου Ιεραποστολής Ο Πρωτόκλητος, Μιαούλη 68 , ΤΚ 26222, ΠΑΤΡΑ (Patra, Greece), τηλέφωνο :

2610329737 φαξ : 2610329390, email : protklitos@gmail.com Τραπεζικοί Λογαριασμοί :

**Εθνική Τράπεζα : 226/296169-58, IBAN: GR8901102260000022629616958 BIC:
ETHNGRAA**

**Τράπεζα Πειραιώς: 6319-010127-902, IBAN : GR0701713190006319010127902
BIC : PIRBGRAA**

**Alpha Bank : 619-002101-006374, IBAN: GR5201406190619002101006374 BIC
:GRBAGRAAXXX**

[HTTP://WWW.IMCONSTANTIAS.ORG.CY/ATTACHMENTS/DOWNLOAD/66/PNEU...](http://www.imconstantias.org.cy/attachments/download/66/PNEU...)

<http://www.imconstantias.org.cy>

Πάντα τα Έθνη

Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος

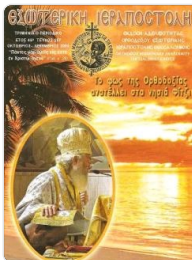
http://www.ierapostoli.gr/periodiko/Ierapostolikos_Taxidromos_132.pdf

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015 - Τεύχος 132

*Με την ανατολή του Νέου έτους 2016
Καλή & Ευλογημένη Χρονιά*

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ...

Κυκλοφόρησαν τα νέα τεύχη τριών ιεραποστολικών περιοδικών.
Μπορείτε να εγγραφείτε συνδρομητές στα τριμηνιαία αυτά

<http://ierapostoli.wordpress.com>

Πορευθέντες

Πορευθέντες

μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη (Ματθ. κη.19)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΙΟΡΘΟΔΟΕΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ "ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ,"

Προετοιμία γιὰ τὸ βάπτισμα 69 νεοφωτιστῶν Ἰθαγενῶν στὴν Λυτιζή
Τανζανία (σ. 8-11).

ΤΕΥΧΟΣ 25

ΕΤΟΣ Ζ' 1965 (1)

Περιεχόμενα :	<i>Μητροπολίτου Γερμανοῦ Πολυζωίδου: Σκέψεις γύρω ἀπὸ τὸ «Πορευθέντες»</i>	2
	<i>Ἡλία Βουλγαράκη: Ἱεραποστολή καὶ ἐνότης</i>	4
	<i>Ἀρχιμ. Ἀναστασίου Γιαννουλάτου: Σύντομο χρονικὸ ἀπὸ τὴν ἱδρυσι μῆς ὀρθοδόξου Κοινότητος στὴ Λυτιζή Τανζανία</i>	8
	<i>Ἀρχιμ. Eugene Smirnoff: Ρωσικὲς Ἱεραποστολές</i>	12
	<i>Ἰωάννου Χρ. Κωνσταντινίδου: Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή πρὸς τοὺς Ἀλανοὺς τοῦ Κανζάσου</i>	14

Το περιοδικό Πορευθέντες και η συμβολή του στην αναβίωση της Ορθόδοξης μαρτυρίας.

Επικοινωνιακή προσέγγιση

Νικολάου Γ. Τσιρέβελου, Δρ. Θεολογίας ΑΠΘ

Φέτος (το 2014) συμπληρώθηκαν 55 χρόνια από την κυκλοφορία του Πορευθέντες, του

πρώτου ιεραποστολικού περιοδικού που εκδόθηκε στην Ελλάδα. Με αφορμή αυτή την επέτειο το παρόν άρθρο προσεγγίζει επικοινωνιακάⁱ την ουσιαστική συμβολή του στην αναβίωση της Ορθόδοξης ιεραποστολής. Ο τίτλος του περιοδικού είναι εμπνευσμένος από την πρώτη λέξη του χωρίου: «πορευθέντες ουν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη» (Μτθ. 28,19). Η έκδοσή του προέκυψε μέσα από τις διεργασίες της «Διεθνούς Οργάνωσης Ορθοδόξου Νεολαίας 'Σύνδεσμος'» το έτος 1959 και συνεχίσθηκε από το 1961 με τη στήριξη του «Διορθόδοξου Ιεραποστολικού Κέντρου 'Πορευθέντες'». Ιδρυτής και γενικός υπεύθυνος της έκδοσης του περιοδικού υπήρξε ο τότε λαϊκός θεολόγος και νυν Αρχιεπίσκοπος Τυράνων Αναστάσιος (Γιαννουλάτος). Το περιοδικό εκδόθηκε σε δύο γλώσσες, στην ελληνική και την αγγλική. Η κοινή νεοελληνική είναι η γλώσσα που χρησιμοποίησε για να μεταφέρει τα μηνύματά του, παρόλο που η καθαρεύουσα ήταν η επίσημη γλώσσα στον δημόσιο βίο εκείνη την εποχή. Το γεγονός αυτό σηματοδοτεί τη μέριμνα του περιοδικού να προσληφθεί το μήνυμά του με κατανοητό τρόπο από ποικίλους αναγνώστες. Οι αρθρογράφοι που συνεργάστηκαν εκφράζουν μια πολυπρόσωπη και πολυεθνική ομάδα. Η πλειοψηφία είναι Έλληνες και εξίσου σημαντική είναι και η συμμετοχή των Ελληνίδων για εκείνη την εποχή. Παράλληλα, αξιόλογη θεωρείται η συμβολή των Ορθόδοξων ξένων συγγραφέων, οι οποίοι τονίζουν τον διορθόδοξο χαρακτήρα του και Ετερόδοξων ξένων αρθρογράφων που επισημαίνουν το άνοιγμα του περιοδικού στον διαχριστιανικό (οικουμενικό) χώρο. Η ισόρροπη συνεργασία κληρικών και λαϊκών φανερώνει τον εκκλησιαστικό του χαρακτήρα, ενώ η συμμετοχή ακαδημαϊκών θεολόγων την επιστημονική του διάσταση.

Στην εκδοτική ομάδα του περιοδικού ανήκαν οι νυν Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος, ο τότε λαϊκός και μετέπειτα αρχιμανδρίτης Ευσέβιος (κατά κόσμον Αστέριος) Βίττης και ο Ηλίας Βουλγαράκης. Επίσης, συνεργάστηκαν ο νυν Επίσκοπος Αχελώου Ευθύμιος (Στύλιος), ο νυν Μητροπολίτης του Όρους Λιβάνου George (Khodre), καθώς και οι καθηγητές Πανεπιστημίου Νίκος Νησιώτης, Λεωνίδα Φιλιππίδης κ.α.. Στόχοι του περιοδικού υπήρξαν η πρωτοποριακή για εκείνη την εποχή μελέτη της θεολογίας της χριστιανικής μαρτυρίας και η καλλιέργεια του ιεραποστολικού ενδιαφέροντος στον ορθόδοξο κλήρο και λαό, με απώτερο σκοπό την αναζωπύρωση της χριστιανικής μαρτυρίας στα έθνη. Σε αυτά τα πλαίσια προσπάθησε να συνδέσει τους Ορθόδοξους αναγνώστες με τις νέες εκκλησίες της Ουγκάντας, της Κορέας και της Ιαπωνίας που είχαν τότε πρόσφατα ιδρυθεί. Επίσης, από το πρώτο τεύχος έγινε πρόσκληση προς τη θεσμική Εκκλησία να δώσει το «σάλπισμα της εξορμήσεως» των εργατών του Ευαγγελίου. Συγχρόνως, η «κίνηση» του «Πορευθέντες» εξ αρχής τέθηκε «υπό τας ευλογίας της Εκκλησίας»ⁱⁱ, αναμένοντας την επίσημη ανάληψη του ιεραποστολικού έργουⁱⁱⁱ. Οι στόχοι αυτοί υπηρετήθηκαν μέσα από την ύλη του, η οποία διακρίθηκε σε

θεολογικά άρθρα επιστημονικής τεκμηρίωσης και ειδησεογραφικά χρονικά. Οι θεολογικές θέσεις στόχευαν στην αφύπνιση της Εκκλησίας για την αποστολή της στα έθνη, η οποία βαδίζει παράλληλα και με τον επανευαγγελισμό των βαπτισμένων Ορθόδοξων. Με σαφήνεια διατυπώνεται το μήνυμα, ότι η αδιαφορία για την ιεραποστολή σημαίνει άρνηση της Ορθοδοξίας. Ειδικότερα, υπογραμμίζεται ότι η αποστολή της Εκκλησίας στον κόσμο ξεκινά από την αγάπη του Τριαδικού Θεού και υπακούει στις εντολές του Ιησού για το κήρυγμα του Ευαγγελίου δια της χάριτος του Αγίου Πνεύματος σε ολάκερη την οικουμένη. Συγχρόνως, αναδεικνύεται η ιεραποστολική φύση της Εκκλησίας και η σημασία της μετοχής στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, που ωθεί τον πιστό στη μαρτυρία της Βασιλείας του Θεού στον κόσμο. Επιπροσθέτως, αυτός ο θεολογικός λόγος προσκαλεί όλο το πλήρωμα της Εκκλησίας, και κυρίως τις νεότερες ηλικίες, ώστε να συνδράμουν στη διακονία της ιεραποστολής.

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στις μεθόδους οργανωμένης μαρτυρίας. Στη θεματική αυτή τονίζεται ο σεβασμός προς τους λαούς που κηρύσσεται στο Ευαγγέλιο, υπογραμμίζεται η αναγκαιότητα να «σαρκωθεί» ο λόγος του Θεού σε κάθε γλώσσα και πολιτισμό και να στηριχθούν οι νέες κοινότητες σε γηγενή στελέχη. Η κοινωνική διάσταση της χριστιανικής μαρτυρίας κατανοείται ως έμπρακτη εκδήλωση της εν Χριστώ αγάπης στον πλησίον. Επιπροσθέτως, προτείνεται η κοινή ορθόδοξη μαρτυρία στα έθνη, με σκοπό να φανερώνεται η ενότητα των Ορθόδοξων και να θεραπεύεται ο εκκλησιαστικός εθνικισμός. Οι παραπάνω θεολογικές θέσεις τεκμηριώνονται εξάλλου με το ιστορικό παράδειγμα των χριστιανικών ανά τους αιώνες ιεραποστολών. Η αναγκαιότητα της πανορθόδοξης συμμετοχής στα οικουμενικά δρώμενα προβάλλεται με σαφή τρόπο. Ταυτόχρονα, παρουσιάζεται με νηφάλια προσέγγιση η ιεραποστολική θεολογία των Δυτικών Εκκλησιών και το έργο του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών. Πολλές από τις παραπάνω θέσεις απαντούν στο πρώτο άρθρο του περιοδικού, με τίτλο «Η λησμονημένη εντολή» που υπέγραψε ο νυν Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος. Το άρθρο αυτό λειτούργησε πραγματικά ως η πρώτη θεολογική «διακήρυξη» της αναβίωσης της Ορθόδοξης μαρτυρίας^{iv}. Ο συγγραφέας μέσα σε λίγες σελίδες παρέδωσε τη θεολογική τεκμηρίωση του Ευαγγελισμού των εθνών με βάση την αγιογραφική και ιστορική θεμελίωση, ενώ ανασκεύασε τις ενστάσεις για την άσκηση του αποστολικού έργου. Συνάμα, διάχυτη είναι η αγωνία του για έμπρακτη αποστολική αφύπνιση όλων των Ορθόδοξων και τη μαρτυρία τους σε όλη την οικουμένη. Ουσιαστικά, το κείμενο αυτό αποτέλεσε τον οδοδείκτη όλης της μετέπειτα κυκλοφορίας του περιοδικού. Η πεμπτουσία της θεολογικής κατεύθυνσής του αποτυπώνεται στο ακόλουθο απόσπασμα. «Το ζήτημα δεν το εκφράζει η ερωτηματική πρότασις: 'Μπορούμε;' Αλλά η προστακτική: Πρέπει! 'πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα

έθνη'. 'Πορευθέντες εις τον κόσμον άπαντα κηρύξατε το ευαγγέλιον πάση τη κτίσει'. Εδώ δεν υπάρχει: 'σκεφθήτε αν μπορήτε', υπάρχει εντολή, εντολή σαφής του Κυρίου»^v. Εξάλλου, η εικόνα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην κωδικοποίηση των μηνυμάτων του περιοδικού. Οι ζωγραφικές συνθέσεις των Ντίνου Ξυλόπουλου και Αποστόλου Φιλίππου, που κοσμούν τα εξώφυλλα, έχουν έντονο συμβολισμό και στόχο να μεταδώσουν το μήνυμα της οικουμενικότητας της Ορθοδοξίας.

Οι φωτογραφίες των εξώφυλλων και των άρθρων, οι οποίες αποτελούν το πρώτο εποπτικό ιεραποστολικό υλικό, αποτυπώνουν τον εκκλησιαστικό βίο των νέων εκκλησιαστικών κοινοτήτων, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο λατρευτικό βίωμα των νεοφώτιστων. Οι αντίστοιχες από τις δραστηριότητες του «Διορθόδοξου Ιεραποστολικού Κέντρου 'Πορευθέντες'» αποβλέπουν στην παρουσίαση του έργου του και στην ενεργοποίηση του ενδιαφέροντος για την ιεραποστολή.

Το περιοδικό σταμάτησε την κυκλοφορία του το χειμώνα του 1969. Αργότερα, η επιστημονική του ομάδα ανέλαβε τη σύνταξη του παρόντος περιοδικού «*Πάντα τα Έθνη*, του επίσημου ιεραποστολικού έντυπου της Εκκλησίας της Ελλάδος»^{vi}. Εν κατακλείδι, μέσα από το περιοδικό *Πορευθέντες* και το ομώνυμο «Διορθόδοξο Ιεραποστολικό Κέντρο» δημιουργήθηκε μία έκρηξη που με ραγδαίο τρόπο επανέφερε το ενδιαφέρον για τον ευαγγελισμό των εθνών στο θεολογικό χώρο και ταυτόχρονα στην κοινωνία. Η ιεραποστολική διακονία του στη σύγχρονη εκκλησιαστική ιστορία εξέφρασε την αρμονική σύζευξη της θεωρίας και της πράξης. Τελικά και σύμφωνα με το χαρακτηρισμό του ιδρυτή του νυν Αρχιεπισκόπου Τιράνων Αναστασίου, το *Πορευθέντες* αποτέλεσε «το καντήλι που άναψε τη φλόγα της ιεραποστολής μέσα στους κόλπους της Εκκλησίας της Ελλάδος»^{vii}.

Δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Πάντα τα Έθνη, τεύχ. 131 (Ιουλ.-Σεπ. 2014), σελ. 16-18.

Ολόκληρο το τεύχ. 131 στον παρακάτω σύνδεσμο: [http://www.apostoliki-](http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/mission/131.PDF)

diakonia.gr/gr_main/mission/131.PDF Δήμητρας Κούκουρα, *Μεθοδολογική προσέγγιση Ομιλητικών κειμένων*, εκδ. Π. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 2009, σελ. 12.ⁱⁱ Σοφίας Μουρούκα, «Ένα ξεκίνημα», *Πορευθέντες*, τεύχ. 1 (1959), σελ. 7.ⁱⁱⁱ Λίγα χρόνια αργότερα, το έτος 1967, ο στόχος αυτός επιτεύχθηκε με την ανάληψη του ιεραποστολικού έργου από την Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ελλάδας, η οποία ίδρυσε το «Γραφείο Εξωτερικής Ιεραποστολής» της Αποστολικής Διακονίας.^{iv} *Πορευθέντες*, τεύχ. 1 και 2 (1959), σελ. 1-6 και 3-6 αντίστοιχα.^v Αν. Γιαννουλάτου, «Η λησμονημένη εντολή», *Πορευθέντες*, τεύχ. 1 (1959), σελ. 2.^{vi} «Τριάντα χρόνια από την έκδοση του πρώτου ιεραποστολικού περιοδικού», *Πάντα τα Έθνη*, τεύχ. 29 (1989), σελ. 2.^{vii} *Η λησμονημένη εντολή Πορευθέντες... από τον λήθαργο στην αφύπνιση,*

εκδ. Αποστολικής Διακονίας, Αθήνα 2014, σελ. 18. Αναρτήθηκε από [Νίκος Τσιρέβελος](#) στις [3:24 π.μ.](#)